

Folketingets Kulturudvalg
Christiansborg
1240 København K

Kulturministeren
Kulturministeriet
Nybrogade 2
1203 København K

Tlf. : 33 92 33 70
Fax : 33 91 33 88
E-mail : min@kum.dk
Web : www.kum.dk

6. maj 2009

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 162 (Alm. del), TV 3 og danske reklameregler, stillet af Folketingets Kulturudvalg den 2. april 2009 efter ønske fra Per Clausen (EL).

Carina Christensen

Spørgsmål nr. 162
(Alm. del), TV 3 og danske reklameregler
Skrivelse af 2. april 2009

Svar til Folketingets Kulturudvalg fra kulturministeren. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Per Clausen (EL).

Spørgsmål:

"Ministeren bedes redegøre for, hvorfor Oluf Jørgensen ikke har ret i, at den danske stat kan tvinge TV 3 til at overholde de danske reklameregler."

Svar:

Oluf Jørgensen henholder sig til direktivet om audiovisuelle medietjenester (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/65/EF af 11. december 2007), som skal gennemføres i medlemsstaterne senest den 19. december 2009. Direktivet er en revision af direktivet om "tv uden grænser", som er baseret på det såkaldte senderlandsprincip.

Senderlandsprincippet betyder, at en tv-station skal rette sig efter lovgivningen i det land, hvor den er etableret. Direktivets artikel 2 fastsætter en række kriterier, som skal anvendes ved afgørelsen af senderlandet. Gennem flere år har en række medlemslande været utilfredse med konsekvenserne af de eksisterende regler. Utilfredsheden skyldes bl.a., at et medlemsland ikke kan kræve sine restriktive reklameregler overholdt i udsendelser fra tv-stationer etableret i lande med mere liberale regler.

Et medlemsland har ret til at "træffe foranstaltninger" (dvs. standse modtagelse af den pågældende kanal) mod en tv-station, som er etableret i et andet medlemsland, men hvis programmer er rettet til det første land, hvis tv-stationen har etableret sig i det andet land med det formål at unddrage sig lovgivningen i det første land.

Denne ret kan således alene tages i brug, når der er tale om "omgåelse" med det formål at unddrage sig modtagerlandets lovgivning. Den kan ikke anvendes i tilfælde, hvor en tv-station er etableret i et andet medlemsland på lovlig vis og følger det lands love. Der kan undtages fra denne regel, når der er tale om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed.

Senderlandsprincippet gælder fortsat i det reviderede direktiv om audiovisuelle medietjenester. For at forenkle et medlemslands mulighed for at gribe ind i de tilfælde, hvor landet mener, at en tv-station har etableret sig i et andet land med det formål at omgå modtagerlandets regler, er der i direktivet om audiovisuelle medietjenester indført supplerende regler. (Forslaget gælder også for on demand tjenester – i den sproglige forenklingens navn omtales begge typer af tjenester i det følgende som tv).

Et medlemsland kan "træffe foranstaltninger", hvis det har ført bevis for, 1) at der er tale om omgåelse, 2) at det uden resultat har klaget til det medlemsland, hvor tv-stationen har etableret sig, og 3) at det har underrettet Kommissionen om de påtænkte

foranstaltninger. Herefter vil Kommissionen træffe beslutning om, hvorvidt foranstaltningerne er forenelige med EU-retten.

Det skal bemærkes, at det kan være vanskeligt at bevise omgåelse. Der kan være mange grunde til, at en tv-station etablerer sig i et andet land end det land, den retter sine programmer til – eksempelvis gunstige skatteregler, stor talentmasse og lignende.

Hvis der ikke er tale om omgåelse, men om kanaler, som ikke respekterer modtagerlandets regler om f.eks. reklamer (men altså fuldt lovligt), er der i direktivet indført en ny samarbejdsprocedure:

Medlemsland A (f.eks. Danmark), der har mere restriktive regler end direktivets, og som mener, at en tv-station etableret i medlemsland B (f.eks. UK) udelukkende eller fortrinsvis retter sine programmer mod A, kan henvende sig til medlemsland B og bede om, at B anmoder tv-stationen om at følge reglerne i medlemsland A. Medlemsland B har pligt til at følge denne opfordring. Tv-stationen er ikke forpligtet til at rette sig efter anmodningen.

Som det fremgår, er det en frivillig ordning, der lægger op til at løse evt. problemer gennem kontakt medlemslandene imellem. Ordningen er frivillig i den forstand, at der alene i tilfælde af omgåelse er mulighed for at træffe foranstaltninger. Medlemsland A kan ikke træffe foranstaltninger udelukkende på den baggrund, at land B har anmodet sin tv-station om at følge A's regler, og tv-stationen har afslået det.